

Mel. Om Himmerigs rige vi tales ved

Kom, søde himmerige!

1 Min sjæl og ånd, opmuntre dig,
At se hen ind i himmerig.
Hvor Jesus han opstiger!
Vis hannem, hvad du mest attrår,
Og se, du troens vinger får,
Hvormed du efter higer
Og i den glæde kiger!

Kingo

2 Den sky, som ham fra øjne tog,
Den følger jeg, og tænker dog,
Den skal ham ikke dække,
Jeg jo må trænge til ham ind
I tro, i håb, i sjæl og sind,
Han skal mig hånden række,
Min andagt at opvække.

3 I hvideklædte vidner, som
Stod hos, da til sin herredom
Min Jesus mon op fare,
I minder mig, jeg op skal stå,
Og frem i hvide klæder gå,
Når han mig vil forklare
Blandt himlens engleskare.

4 Til himlen for mit hoved hjem,
Og jeg, som er hans legems lem,
Vil glad i ånden være,
At jeg og engang komme kan
Til det forjætted' himlens land,
Min kron' og krans at bære,
I evig fryd og ære.

5 Jeg ved og i mig hjerte tror,
At som han op til himmels for,
Han så igen skal komme.
O, kom da, søde Jesus, kom
Og åbne himlens helligdom
For alle dine fromme!
O, gid den tid var omme!

6 O verden, hav du gode nat!
I himlen er min sjæle-skat
Jeg vil fra jorden stige;
Din lyst, dit Guld, din højhed ej
Skal hindre mig op på min ve;
Farvel vil jeg dig sige,